Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

Sequit᷑. Cōgregatiōes aūt aquaꝝ voca/uit maria. Ac ſi in eiſdē ꝟbis ſilent᷑ innuat. vbicū̄qꝫ ⁊ in q̄cū̄qꝫ loco videritꝫ ꝯgregatione oīm aq̄rū. i. virtutū oīm collectionē. ipa eſt mr̄ nr̄a maria. Scd̄o in p̄dicta marꝫ deſcriptiōe ſubiūgit᷑ caput ⁊ hoſpitiū. Caput ꝑ aquaꝝ effluentiā. hoſpitiū ꝑ aq̄rū reſfluē/tiā. Que duo breuiter tangunt᷑ Eccē. i. Ad mare vn̄ exūt flumīa. q̄ntū ad caput. iteruꝫ reuertunt᷑. ſ. quātū ad hoſpitiū. Sic beata ꝟgo eſt caput oīum grāꝝ. a qua q̄cq̄d boni cōſeq̄mur nobis fluit. Hinc Bern̄. Nihil nos de⁹ hr̄e voluit qd̄ ꝑ man⁹ marie n̄ trā/ſit. Eram⁹ om̄es filij ire ⁊ indigni vt a deo aliq̄d recipem⁹. datū eſt ḡ marie q̄cq̄d ſalutis q̄cq̄d gr̄e accipim⁹ vt ꝑ illā obtineam⁹. q̄m nec ſeipm̄ nobis dare voluit niſi ꝑ eam Eſt etiā mare nō ſolū caput ſed etiā hoſpi/tiū. ꝑ quod inſtruimur ꝙ oīa flumīa grār̄ū ab ipo deo accepta. ꝑ grāꝝ actionē in ipam refundere debem⁹ vt iteꝝ vberi⁹ refluant. Tertio mare eſt ſubſidiuꝫ in neceſſitatib⁹. ſubuenit vniuerſis. ⁊ qd̄ ſingul' neceſſariū eſt ſubmiſtrat ſtans in publico. clamās ad nos om̄s. Uenite ad me o. q̄ ꝯcu. me. ⁊ a generatiōibꝫ meis adimplemini. Bern̄. Maria ſinū pietatꝫ apit vniuerſis. ⁊ de plenitudine ei⁹ accipiūt vniuerſi. Captiu⁹ redem/ptionē. eger curationē. triſtꝫ ꝯſolationem. pctōꝝ veniā. iuſt⁹ grāꝫ. angel⁹ leticiā. filius dei carnis ſubſtantiā. deniqꝫ tota trinitas gloriā. Quarto mare ē cōpendiū itinerāti/um. Longiſſima em̄ via ſup mare velocit᷑ tranſit᷑. Sic btā virgo eſt cōpendiū nr̄m q̄ in h̄ mari magno itineram⁹ felicit᷑ ⁊ ſubito trāſire poterim⁹. Nā ꝑ ipam tales grās in breui tp̄is ſpacio obtinere poſſum⁹ q̄s ali/as ꝑ longiſſima tp̄is ſpacia vix ꝯſeq̄ valea/mus. Hinc Bern̄. Aduocatā nr̄am p̄miſit pr̄i miſcd̄ie q̄ tanq̄ꝫ iudicꝫ mr̄ ſupplicit᷑ ⁊ fideliter nr̄e ſalutis negocia ꝑtractabit. nec pati repulſaꝫ poſſum⁹ vbi an̄ filium mr̄em. ⁊ mr̄em an̄ pr̄em cū filio habem⁹. Fili⁹ ante pr̄em oñdit vulnera. mr̄ ante filiū pectus ⁊ vbera. nec pōt eſſe repulſa vbi tot ſunt caritatis inſignia. ¶ C. ¶ Sequit᷑ tertiū p̄nci/pale. ſ. grā ple. in q̄ grāꝝ tāgit᷑ pleniſſima ſuperefflūetia. Qd̄ exponens Bern̄. dic. In actibꝫ aplōꝝ legim⁹ ſtephanū plenū gratia ⁊ aplōs repletos fuiſſe ſpū ſctō. Sꝫ longe diſſilr̄ a maria. Quia nec ille plen⁹ d̄o vt in eo habitaret plenitudo deitatꝫ ſicut in maria nec illi cōceperāt de ſpū ſctō ſicut maria. ḡ marie nūciat᷑ ab angelo grā plena. Hec āt plenitudo grāꝝ in tribꝫ cognoſcit᷑. ſ. in multitudine. magnitudīe ⁊ latitudīe grāꝝ. Primo dico ꝙ pleītudo gr̄e q̄ marie ab āgl'o nū/ciat᷑ ꝯſiſtit in multitudīe grāꝝ. Habuit em̄ om̄es grās ⁊ oīa que rōnē gr̄e ſortiunt᷑ Eccli. xxiiij. In me oīs grā vie ⁊ ꝟitatis. Hiero. Ceterꝫ ſctis ꝑ partes. ſed marie totū ſe plenitudo gr̄e infudit. Scd̄o grā plena dr̄ ꝑpter grāꝝ magnitudinē. Non em̄ exiles ſiue paruas grās habuit. ſed ī maxima ꝟtu/te habuit vniuerſas. Hinc Bern̄. Nō decuit ꝟginē hr̄e cōmunes al's ꝑuas grās. q̄ ſummū ⁊ maximū geſtabat in vtero. ſed q̄c/q̄d ſupremū q̄cq̄d maximū in gratijs eē poterat hoc hēbat. Tertio grā plena dicit᷑ ꝓ/pter grāꝝ latitudinē. Tantā em̄ ſuplucrata eſt grām vt eā in celū ⁊ in infernū exten/deret ⁊ in terrā. De quo Bern̄. ſuper illud opatus eſt ſalutē in medio terre. dicit. id ē. in vtero ꝟginis q̄ bene mediū dicit᷑. Ad il/lam em̄ ſicut ad mediū reſpiciūt. ⁊ qui ī celo habitant ⁊ q̄ in inferno. ⁊ q̄ nos p̄ceſſe/runt. ⁊ nos q̄ ſum⁹ ⁊ q̄ nos ſequunt᷑ ⁊c̄. Illi q̄ ſunt in celo vt reſtaurent᷑. q̄ ſūt in inferno vt inde eripiant᷑. q̄ nos p̄ceſſerūt vt ꝓhe fideles inueniant᷑. Et q̄ nos ſequunt᷑ ⁊ nos qui ſum⁹. oībꝫ nobis ſe mediatricē exhibet ſua ſupefflūenti ⁊ copioſa imēſitate grārū. Alia hic p̄termittunt᷑.

¶ De ſancto Ambroſio.

¶ Sermo XXIIII.

Videte vigilate ⁊ orate. Marci. xiij. In his ꝟbis ſapīa dei pr̄is hūane ꝑfe/ctionis ſūma incluſit. Ait em̄. Uidete vigilate ⁊ orate. Per ꝟbū em̄ videte a malis reuocamur. ꝑ ſcd̄m. ſ. vigilare bona opamur. ꝑ tertiū. ſ. orare ad plenā ꝑfectionē ſctifica/mur. Qui aūt a mal' purgat᷑ ſiue reuocat᷑. ⁊ bona opat᷑ ⁊ ſctificat᷑. hic vir ꝑfectus eſt. Et qꝛ egregi⁹ iſte doctor btūs Ambroſi⁹ ꝟtu/tem iſtoꝝ ꝟboꝝ ꝑfecte in ſe habuit. id̄o placuit ad glām ei⁹ de his facere ſmonē. A

Dixi primo ꝙ ꝑ ꝟbū videte a malo reuocamur. Uidere em̄ idē eſt qd̄ cogſcere ſiue intelli/gere. Uſitato em̄ mō loquēdi alicui⁹ ſmonis dr̄. Uides h̄. i. intelligis. Qd̄ etiā Bern̄. aſſerit ſic. d. Ille q̄ videt oīa hortatur nos

vt poſtpoſitis oculis corpalibꝫ. mētis lumi
ne videamꝰ. Illis q̄dē oculis de q̄bꝫ p Sa
lomonē dr. Oculi ſapientꝭ in capite eius. i.
xp̄o. qui ē caput nr̄m. qui cū corpalibꝫ ocul'
videri nō poſſit. cōſeq̄ns eſt vt h' intelligat'
dictū de oculis cordis. In hꝰ ergo v̄bi vir
tute tria intelligamꝰ q̄ ſequunt' ad inuiceꝫ.
p que a malis oībꝫ purgamur. ſcꝫ pctōꝝ co
gnitionē. ꝯtritionē ⁊ remiſſionē. Dicit ḡ no
bis deꝰ. videte oculis cordis introrſum. p/
luſtrate ꝯſciam ⁊ videte mala q̄ feciſtis. qꝛ
nemo mūdꝰ a ſorde nec infans cuiꝰ ē vniꝰ
diei vita ſup terrā. Et inuenimꝰ īfinita cri
mina pctōꝝ. ſi tm̄ oculos cordis dirigamꝰ
in directū. Qđ facere monemur p hieremi
am Hiere. xxxi. vbi dr. Statue tibi ſpecu/
lā. pone tibi amaritudīes. ⁊ dirige cor tuū ī
viā rectā in q̄ ambulaſti. Si em̄ ꝓpha ꝓpha
rū dicere potuit. Circūdederūt me mala q̄
rū nō eſt numerꝰ. Et aliꝰ. Peccaui ſup nu/
merū arene marꝭ. q̄d nos miſeri dicere poſ
ſumꝰ qui peccauimꝰ ſup oēm eſtimationē.
Qđ pctm̄ int' oīa genera pctōꝝ eſſe potuit
qđ nō aliq̄n aut affectu aut opis effectu cō
miſimꝰ. Quia q̄nto ꝓpinquiores ⁊ vicinio/
res ſumꝰ deo. tanto plura cogſcimꝰ ⁊ vide/
mus. de q̄ Greg. Sctī viri q̄ apud deū ma
gis ꝓficiunt. eo ſubtiliꝰ indignos ſe dep̄hē
dunt. Et q̄nto ꝓximius luci fiunt tāto q̄c/
quid culpabile in ſe latebat īueniūt. Hinc
eſt qđ dr Ezech. viij. Adhuc ꝯuerſus vide/
bis abhomiatiōes maiores his. Quanto
veriꝰ ad deū ꝯuertimur tāto maiores ab/
homiatiōes videmꝰ. Et qꝛ oīne malū vera
citer cognitū diſplicet. ⁊ q̄nto veriꝰ cogſcit'
tanto magꝭ diſplicet. ⁊ ſic diſplicētia cauſat
dolorē. p quē oīa genera pctōꝝ ꝯteruntur.
Hinc eſt qđ dr. iij. Reg. xix. Spūs domi/
ni grādis ⁊ fortis ſubuertēs petras an̄ dn̄ꝫ
ſed nō in ſpū dn̄s. q. d. licet ī tali diſplicen/
tia ⁊ ꝯtritiōe veracit' ſit deꝰ p̄ns. tn̄ qꝛ dulcꝭ
eſt dn̄s. ⁊ amara ꝯtritio. iō dn̄s nō ſentitur
Et Iſa. xli. Triturabis mōtes ⁊ cōminu/
es colles. ventilabis eos. ⁊ ventus tollet ⁊
turbo diſpget eos. Per mōtes ⁊ colles pcā
pua ⁊ magna figurat. Et ſequit' ī p̄dicto lo
co. Et exultabis in dn̄o. Hec em̄ duo p̄di/
cta. ſ. cognitio ⁊ ꝯtritio certū ſignū ſunt re/
miſſionis pctōꝝ. Nunq̄ em̄ penitens gau
det ſed luget donec pcipiat veniā pctōꝝ.
Et ſic tūc gaudet ⁊ exultat in dn̄o. Iſta em̄
tria ſimul ſūt cōmixta. ſ. cognitio. ꝯtritio et
remiſſio. qꝛ cū peccaſſe nos cognoſcimꝰ me
rito ſtatim cōpungimur. ⁊ in eo momēto q̄
iſta duo ſil' facimꝰ etiā remiſſionē accipimꝰ
Et ſic ſūt ſibi īnuicē ꝯiūcta. Hinc eſt qđ dr
de Dauid. ij. Reg. xij. Qui cū diceret. pecca
ui. Statim ſubiūxit ꝓpha nathan. trāſtulit
dn̄s pctm̄ tuū Lrif. Sine oī interuallo la
crime penitētꝭ ⁊ remiſſio ſil' ſunt. H' aūt ē ve
rū q̄ntū ad culpā ſiue offenſaꝫ dei quā ſta/
tim remittit deꝰ ſine dilatione. Oportet tn̄
nihilominꝰ hoīeꝫ p multa diſtrahi anteq̄
pctm̄ penitꝰ deſtruat' p penā. ¶ B ¶ Seq̄
tur ſcdm̄ p̄ncipale. ſ. Vigilate. In q̄ verbo
poſt mali purgationeꝫ hortamur ad boni
opatōnē. Hoc em̄ v̄bo deꝰ ſepe vſus ē ī ſcri
ptura. hortās diſciplos ⁊ nos ī illis. vt ſup
ſtatū nr̄m ſollicite vigilemꝰ Mat. xxv. Vi/
gilate itaq̄ qꝛ neſcitꝭ diē neq̄ horā. ⁊ in plu
ribꝫ alijs locꝭ euāgelij. vt puta Luce. xij. ⁊c.
Sunt aūt tres vigilie oīno neceſſarie. q̄s
Greg. v̄bis breuibꝫ tāgit d. Vigilat q̄ ſuat
opando qđ credit. Vigilat q̄ a ſe torporeꝫ
⁊ negligētie tenebras repellit. Vigilat qui
ad aſpectū xp̄i hꝫ mētis oculos aptos. In
p̄ma vigilia Gre. ꝓponit fructuoſaꝫ bonoꝝ
opeꝝ q̄ntitatē. In ſcd̄a q̄litatē. In tcia ſci/
tatē. q̄ tria ſi nr̄is opibꝫ adijcimꝰ vtilit' vigi
lamꝰ. ¶ Primo ḡ vigilemꝰ ſup oīa opa no/
ſtra. ea nr̄e fidei cōmēſurātes. vt vicꝫ oīne
qđ credimꝰ ope adimpleamꝰ. Cū em̄ iuxta
apl'm Heb. xi. Impoſſibile ſit ſine fide pla
cere deo. Neceſſe ē vt fidē quā deꝰ a nobis
exigit bonis opibꝫ informemꝰ. Quia vt dr
Ja. ij. Sic corpꝰ ſine ſpū mortuū eſt. ſic fi/
des ſine opibꝫ. Vn̄ Gre. Fidei nr̄e veritatē
in vite nr̄e ꝯſideratione debemꝰ agnoſcere
Tūc em̄ v̄e fideles ſumꝰ. ſi qđ v̄bis ꝓmitti
mus. opibꝫ adipleamꝰ. Hinc Bern̄. Vigi/
lemꝰ ſup oīa opa nr̄a. vt oīa q̄ p̄cepta ſūt fa
ciamꝰ. ⁊ q̄ ꝓhibita ſunt obmittamꝰ. Nam ſi
vnū eoꝝ q̄ ꝓhibita ſūt faciamꝰ opa nr̄a nō
ſūt plena. nec ſup gregē opeꝝ nr̄oꝝ diligēt'
vigilamꝰ. de q̄ Ja. ij. Qui totā legeꝫ īpleuit
offendit āt in vno. factꝰ ē oīm reꝰ. Sic ptꝫ
quō vigilare debēmꝰ ſup oīa opa nr̄a. Scd̄o
vigilemꝰ ſup opeꝝ nr̄oꝝ q̄litatē. vt ſic in p̄/
ma vigilia vigilamꝰ q̄ opa nr̄a ſint multa.
ſic ī ſcd̄a vigilemꝰ vt ſint bona. Erūt āt bo
na. ſi oēm negligētiā ⁊ torporē ab eiſdeꝫ re/
pellamꝰ. Hinc ij. Paral. xix. Sit timor do
mini vobiſcū. ⁊ cū diligentia cuncta facite.
tunc aūt agimꝰ cū timore dn̄i cūcta cum ea

fideliter ⁊ corde ꝑfecto facimꝰ. Cui ꝯſonat
apl'ſ Coll'. iij. Quodcūq; facitꝭ. ex aīo ope/
ramini ſic dn̄o ⁊ nō hoībꝫ. ſciētes ꝙ a dn̄o
accipietis retributionē hereditatꝭ. De his
duobꝫ ſil'r dr̄ Deut. xvi. Juſte qđ iuſtū eſt
exeq̄ris. Et Gre. dicit. Duo ſunt q̄ neceſſe
eſt vt in bonis opibꝫ formidemꝰ. ſ. deſidia ⁊
fraus. Deſidia ꝑ torporē naſcit᷑. Fraus vl'
ſeipm̄ q̄rit vl' nulla aut pauca opat᷑. Fraus
vt dicit Gre. in nr̄is opibꝫ tribꝫ modis cō/
mittit᷑. Cū aut gr̄a humani cordis aut fa/
uoris amor aut res exteriores deſiderant᷑
Solus ḡ ille in ope fraudē nō facit q̄ nec
ad corꝑales res nec ad laudis v̄ba nec ad
hūani iudicij grām in bonis ſuis opibꝫ an/
helat. Hec ḡ p̄dicta duo. ſ. fraus ⁊ deſidia.
in oībꝫ nr̄is opibꝫ abhomiābilia ſūt apud
deū. Juxta illud Hiere. xlviij. Maledictꝰ
q̄ facit opꝰ dn̄i fraudulent᷑ ⁊ deſidioſe. Hic
eſt ꝙ ſctūs Job dic̄ eiuſdē. ix. ca. Verebar
oīa opa mea ſciēs ꝙ nō parceres delinq̄n/
ti. q. d. licet ea apte ꝯſidero. q̄d tm̄ in his la/
tet penitꝰ ignoro. igit᷑ ⁊c̄. Tertio vigilandū
eſt ꝑ operꝝ nr̄oꝝ ſanctitatē. Que tūc veraci
ter ſanctificant᷑. cū dn̄s ꝑ occultā inſpirati
onē illabit᷑ cordibꝫ nr̄is. ⁊ ipa opa nobiſcū
opat᷑. Tūc ex eo ꝙ ipe ſctūs eſt. erunt etiā
opa nr̄a ſctā. Leuit. xxi. Ego ſctūs ſum qui
ſctifico vos. Et iō ante oīa ⁊ ſuꝑ omīa vigi
landū eſt qn̄ deꝰ veniat aut recedat. Quia
om̄e bonū nr̄m ex eiꝰ acceſſu ad corda nr̄a
ꝓmouet᷑. ⁊ ecōtra. Idcirco vigilare debemꝰ
cū venerit ⁊ pulſauerit vt ꝯfeſtim apiamus
ei Lu. xij. Beati ſūt illi q̄s cū venerit ⁊ iue/
nerit eos vigilātes. Prouer. viij. Btūs hō
q̄ audit me ⁊ vigilat ad fores meas q̄tidie.
⁊ obſuat ad poſtes oſtij mei Luc. xij. Vos
ſil'es hoībꝫ expectātibꝫ dn̄m ſuū qn̄ reuer/
tat᷑ a nuptijs. vt cū venerit ⁊ pulſauerit cō/
feſtim apiant ei. Vigilare nihil aliud eſt q̄ꝫ
diligētiſſime obſuare internos motꝰ affe/
ctuū nr̄oꝝ. q̄ ex dei p̄n̄tia alterant᷑ ⁊ variant᷑
ad diuerſa genera grāꝝ. nunc em̄ ꝓmimur
ad hūilitatē. nūc accendimur ad caritatē.
nūc illumiamur ad aliq̄ myſteria cogſcēda
Et ſic varijs modis afficimur ſc̄m ꝙ ſpūſ/
ſctūs nos cognouerit idigere ⁊ nos digna
tur ꝓmouere. Et iō valde attēte obſuāde
ſūt vie eiꝰ. Vn̄ ſctūs Job eiuſdē. iiij. Qua/
ſi furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſur/
rij eiꝰ. Qđ exponēs Greg. dic̄. Quaſi furti
ue venas ſuſurrij ſui apit nob deꝰ. cum no/
bis latent᷑ inſinuat q̄bꝫ modis ad nr̄e intel
ligētie aurē venit. Venit em̄ aliq̄n ad nos
amore. aliq̄n timore. Cōpūgit aliq̄n p̄n̄tia
ſuiipꝰ deſiderium nr̄m in diligēdo. Aliq̄n
erigit mētes nr̄as ad etna. vt poſtmodum
tpalia vileſcāt. Aliq̄n nob nr̄a mala aperit
⁊ ad h̄ nos inſtruit vt de alienis mal' etiam
doleamꝰ. Aliq̄n aliena mala nr̄is obtutibꝫ
obijcit. ⁊ cōpūctos nos mirabilit᷑ a noſtra
prauitate nos corrigit. Venas itaq; ſuſur
rij diuini audire furtiue ē diue inſpiratio/
nis modos occulte ſuſcipe ⁊ tenere. Latē/
ter q̄ppe ad h̄ venit ad nos vt i eiꝰ p̄n̄tia ꝓ/
moueamur Et iteꝝ ad h̄ recedere ſe ſilāt vt
iteꝝ auidꝰ req̄rat᷑. cogētes eū atq; dicētes
Mane nobiſcū dn̄e Lu. xxiiij. Et h̄ eſt qđ
dicit Bern̄. Qn̄ deꝰ ad nos veniat aut quo
vadit aliq̄n ꝑiculoſe ignorat᷑. Cum em̄ gr̄e
ſue dona circa nos diſpēſat ſpūſſctūs vigi
lant᷑ aduerte ne aut ingratꝰ aut tepidꝰ exi/
ſtas. nā cū aliq̄n copioſe ꝑfundat. aliq̄n gra
tiā ſubtrahat ſi ille viciſſitudines vigilan/
tiſſime nō obſeruant᷑. in hoc genus miſerie
incides. ſic vt nec p̄n̄tem glorifices nec ab/
ſentē deſideres. Nempe quidē ad hoc rece
dit vt auidius teneat᷑. ⁊ ſi abeſſe ꝯtingat de
ſiderabilꝰ querat᷑. Cū aūt abeſſe neſcitur
quō requiret᷑ ⁊c̄. Vigilat ḡ vt dicit Grego.
q̄ ad aſpectū veri lumīs oculos mētꝭ aper/
tos tenet. Iſta eſt nobiliſſima vigilia inter
om̄es. q̄ cito ꝑducit hoīem ad ꝑfectū. ¶ C
¶ Sequit᷑ tertiū ꝓncipale ſcꝫ Orare. per
quod vt dixi nos ⁊ opera noſtra ad plenā
ꝑfectionē ſanctificamur. Sicut em̄ ꝑ actū
videndi purgamur. ⁊ ꝑ actum vigilandi ad
bonū incitamur. ſic ꝑ actum orandi ſancti/
ficamur. Dicit em̄ ipſa veritas Johis. xj.
Verba que ego locutꝰ ſum ſpiritus ⁊ vita
ſunt. Quāto crebrius ruminant᷑. tanto ex
cis homies verius ſanctificant᷑. j. Thimo.
iiij. Sanctificat᷑ homo ꝑ verbū dei ⁊ orati
onem. Eſt autē differētia inter ſanctitatē
ſcđe vigilie ⁊ iſtam. Quia illa eſt operū. iſta
vero orationū. ⁊ vtriuſq; exercitiū facit af/
fectiones ſanctas. ⁊ ꝑ ꝯſequens hoīes ſan/
ctos. dicente Bern̄. Affectio ſancta fac̄ ho
mines ſanctos. De his duabꝫ ſanctificatio
nibꝫ dicit᷑ Apocal'. vlti. Qui ſanctus eſt ſan
ctificetur adhuc. q. d. Qui ſanctꝰ eſt ſcđa
ſanctificatione. ſanctificet᷑ adhuc. ſ. per ter/
tiam ſanctificationē. Sunt autē triplices
ſpecies orationis p̄ ceteris ſanctiores. que

et triplici genere deuotionis dño offerun/
tur. ſcȝ filialis. ſponſalis ⁊ diuinalis. Filia
lis oõ eſt quã filij offerunt deo vt p̃ri. quã
tunc effundimꝰ cũ ꝑ potiora ⁊ pfectiora ex
ercitia ſublato timore pctõꝝ ⁊ horrore iu/
diciorũ dei. ex dulci affectu diu oramꝰ ſtan
tes in eo affectu corã deo ip̃m dulicit amã/
tes ⁊ fiducialiter orãtes. de p̃ris affectu ni
hil oĩno heſitãtes. ſicut filius añ p̃rem rep
ſentãtes ſpeciẽ naturalis filij q̃ ſemꝑ dulci
ter ⁊ fiducialit̃ orauit Joh. xi. Ego ſcio q̃a
ſemꝑ me audis. Hinc eſt qḋ dicit apoſtolꝰ
Gal. iiij. Q̃m autẽ eſtis filij dei miſit deus
ſp̃m filij ſui in corda v̄ra clamãtem Abba
p̃r. Dulciſſimum eſt nomẽ p̃ris in ore filij.
Si eñ ſpũ qui a p̃re procedit in filiũ. ora/
mus deũ. ſuſpirãtes ad patriã. quõ pater
hanc oõnem repellere põt ⁊ eã nõ accepta
re. nequaq̃. Hãc oõnẽ docuit nos Mat.
vi. ſaluator nr̃ di. Sic orabitis. P̃r nr̃ qui
es in celis ⁊c̃. Ecce a paterno nomie docet
orationẽ inchoare. Scḋa oõ dicit̃ ſponſa
lis. Que oõ ex tali affectu amoris deo of/
fertur q̃i caſta ſponſa ſponſo ſuo. que non
diligit aliud nec querit aliud nec deſiderat
niſi ſpõſum. nã ſiue eã corripiat. ſiue duruȝ
ſe exhibeat. ſiue etiã ꝑcutiat. ſiue q̃cũq̃ mo/
do indignatiõis oculo ip̃am reſpiciat. dili/
git eũ vt ſponſum ſuũ. Sic oõ ſponſalis
orat deum nõ ꝓpter grãm impetrãdam vel
q̃dcũq̃ aliud. ſed orat deũ ꝓpter ip̃m ſoluȝ.
dicendo cũ Ps. Quid eñ mihi eſt in celo.
⁊ a te q̃d volui ſuꝑ terrã. Et ſubdit. Deꝰ cor
dis mei ⁊ pars mea deus in eternũ. In hac
oõne aĩa ſuſpenſa incipit languere ⁊ pre
impatienti deſiderio eſtuare. In h̃ affectu
dicit ſponſa in Cantic̃. Stipate me flori/
bus. fulcite me malis. q̃ amore lãgueo. Et
iterũ interpellãs omnẽ celi miliciã. d. Nun
ciate dilecto meo q̃ amore langueo. Vnḋ
Bern̄. Subtractio rei amate eſt augmẽta
tio deſiderij. quo neceſſe eſt affici mentem
amãtis vehemẽter eo abſente. Fruſtra ei
niſi fallor. fit vt languentis aĩe q̃s tentet
lenire dolorẽ quẽ intus gerit ex vulnere a/
moris niſi ſolus amator. Ad hunc affectũ
currunt oĩes oõnes que perũt ſe dei p̃/
ſentia conſolari. Tertia oõ eſt ⁊ dicit̃ diui
nalis. que de pleno ꝓmptuario omniũ gra
tiarũ ex fruitiõe diuine p̄ñtie dño exhibe/
tur. ꝑ quã ⁊ oĩes ſancti inebriant̃. Juxta
illud Ps. Inebriabunt̃ ab vbertate domꝰ
tue. ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos
P̃re nimia delectatiõis dulcedine detrun/
cate oõnes vel potius eructuare dño eua
porãt vl' deficiũt in oõne. neſciẽtes ip̃i q̃d
loquunt̃. Tam in figura q̃ȝ in ſcriptura de
uotis homib; hoc legimus eueniſſe. In fi
gura legit̃ hoc. i. Reg. i. de Anna m̄re Sa/
muelis. vbi dicit̃ de ea. Mouebant̃ labia
eius ⁊ vox penitus non audiebat̃. Eſtima
uit ergo heli ſacerdos eam temulentã. ⁊ di
xit ei. Vſq̃quo ebria eris. Digere pauliſꝑ
vinũ quo mades. Que r̄ñdit. Nequaq̃ do
mine mi. Vinũ enim ⁊ omne qḋ inebriare
poteſt nõ bibi. ſed effudi animã meã in cõ/
ſpectu domini ⁊c̃. Similiter ĩ ſcriptura ta
les oõnes ĩuenimꝰ. De quo Bernardus
ſuꝑ illud Canticoꝝ. Dilectꝰ meus mihi ⁊
ego illi. dicit ĩter cetera. Ad quid loquitur
ſponſa mihi. ad nihil aliud niſi q̄ mirabili
ter delectata. nec omino tacere potuit. nec
tamen qḋ habuit exprimere potuit. Fla/
grans eñ amor. p̃ſertim diuinꝰ cum ſe co/
hibere non p̄ualet. nõ attendit quo ordine
qua ve lege verboꝝ ebulliat. interduȝ nec
verba exquirunt̃ nec voces. ſed ſolis ſuſpi
rijs eſt ꝯtentus. Inde eſt q̄ qui hmõi ſan/
cto amore flagrat nõ conſiderat quid. qua
liter ⁊ quãdo loquat̃. ſed quicq̃d in mentẽ
venerit ꝯtingenti modo ⁊ caſualiter enun/
ciat ſiue eructuat. Ad quã eructuationẽ in
p̄ñti. ⁊ in futuro ad plenã repletionẽ nos ꝑ
ducat ieſus chriſtus ⁊c̃.

De ſancto Marco. Sermo XXV.

Similis factus eſt leoni in operibus ſuis. i.
Machab. iij. Sanctꝰ ꝓphe/
ta Ezechiel in veteri teſtamẽto. Et Johã
nes in Apocal'. beatũ Marcũ ſub figura
leonis. cũ alijs euãgeliſtis p̄uiderunt. nec
immerito. Quia ꝑ viuificũ ſuũ euangeliũ
virtute mirifica dei eccl'iam edificauit. Cu
ius vita glorioſa. ſicut in paſſionali legitur
⁊ crebra miracula atteſtant̃ ip̃m merito ꝑ
leonem figurandũ. Ad noſtrã ergo etiam
eruditionẽ hec verba reflectamus. aliquid
eligentes quod ad laudeȝ dei ⁊ huius ſan/
cti ⁊ mores noſtros edificet. Nã vt ait Au
guſtinꝰ. nullus maior deo ⁊ omnib; ſanctis
honor poterit exhiberi q̃ȝ q̄ eos ꝑ noſtris

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN